

ΤΗ Γ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'

Πανεύφημοι Μάρτυρες

Κοδρᾶτε πανάριστε ζωῆς, θείας ἐφιέμενος, ζωῆς φθαρτῆς κατεφρόνησας, τῆς τῶν ρεόντων γάρ, προτιμήσας ὕλης, τὴν αὐλον ὑπαρξιν, τὴν ἄληκτον ἐκτίσω ἀπόλαυσιν, διὰ θανάτου γάρ, πρὸς ἀθάνατον μετέβης τρυφήν, καὶ πρὸς δόξαν τὴν μὴ διαπίπτουσαν.

Κοδρᾶτε θεόληπτε ὁδόν, Μαρτυρίου ἔδραμες, ἀνεπιστρόφῳ φρονήματι τὰ διαβήματα, ἐπλατύνθη γάρ σου, τῆς ψυχῆς καὶ ἰχνη σου, οὐδόλως τῆς ἀνδρείας ἠσθένησαν, ἐν οἷς γενόμενος ὁδηγὸς τῶν συναθλούντων σοί, πρὸς τὴν ἄνω Μητρόπολιν ἔφθασας.

Κοδρᾶτε καλλίνικε στρατόν, εἰς Θεοῦ παράταξιν, νεανικῶς ἀριθμούμενον, συνεπαγόμενος, τῶν σῶν συμμαρτύρων, στρατηγὸς ὡς ἄριστος, κατὰ τῶν ἀντιθέων ἠρίστευσας, καὶ νίκης τρόπαια, εἰληφῶς ἐν μυριάσι Χριστῷ, στεφηφόρος σὺν αὐτοῖς παρέστηκας.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαῖρε ξένον ἄκουσμα Ἀγνή, χαῖρε ξύλον ἅγιον, τοῦ Παραδείσου Θεόφυτον, χαῖρε ἐξάλειψις, πονηρῶν δαιμόνων, χαῖρε ξίφος δίστομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ τόκῳ σου, Παναγία ὑπεράμωμε, ξενωθέντας ἡμᾶς ἀνακάλεσαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοί, Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἦχος πλ. α'

Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλοημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλοημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτήρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, τὰ Καθίσματα κατὰ τὴν τάξιν, καὶ οἱ Κανόνες τῶν Ἁγίων, καὶ τοῦ Τριωδίου κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων

Ποίημα Ἰωσήφ

Ὠδὴ α' Ἦχος δ'

Ὁ Εἰρμὸς

«Τριστάτας κραταιο ὕς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντισον

δέομαι, ὅπως σοὶ ὡς ἐν τυμπάνῳ, τὴ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον, ἄσω μελώδημα».

Μαρτύρων Ἱερῶν, ἱερῶς ἀθλησάντων, Ἱερὰ καὶ θαυμαστή, ἐπέστη ἑορτή, φωταυγεία τοῦ Πνεύματος, ἅπαντας φωταγωγοῦσα, συνελθόντες φιλέορτοι, κατὰ χρέος αὐτοὺς μακαρίσωμεν.

Ὡς ἥλιος φαιδρός, ἀρετῶν δαδουχία, ἀνατέταλκας ἡμῖν, Κοδρᾶτε ἀθλητά, φεγγοβόλοις σου λάμπησι, σκότος τῆς πολυθειᾶς, ἐκδιώκων μακάριε, καὶ φωτίζων πιστῶν τὰ συστήματα.

Τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, Ἰησοῦν τὸν Σωτήρα, καταγγέλλοντες Θεόν, ἠθλήσατε στερρῶς, καὶ πηγὴν ἀγιάσματος, πέτραν ὑποδεξαμένην, τῶν αἱμάτων τὰ ρεύματα, φωταυγῆ ἀπειργάσασθε Μάρτυρες.

Θεοτοκίον

Ἰλύος ἐκ παθῶν, λογισμῶν τρικυμίας, ἐκ βελῶν τοῦ πονηροῦ, ἐκ πάσης προσβολῆς, ἐναντίας διάσωσον, ἄχραντε Θεοκυῆτορ, τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σου, τὸν ἀνέκφραστον τόκον Πανάμωμε.

Ὡδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἢ ἐξ ἔθνων Ἐκκλησία, καὶ ἢ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε Συναγωγὴ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν, Ἄγιος εἶ Κύριε».

Οἱ στερροὶ ἀδάμαντες, τυμπανιζόμενοι ξίφει, καὶ ἀλγεινῶν ιδέαις, προσομιλοῦντες καρτρῶς, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν ἐκραυγαζόν, Ἄγιος εἶ Κύριε.

Τῇ σοφίᾳ Κοδρᾶτος, τῇ θεοδότῳ κατήργει, Ἑλληνικῆς σοφίας ἐρεσχελίας ἐναθλῶν, καὶ τοῖς οἰκείοις αἵμασιν, ἐν Πνεύματι θεῷ καλλυνόμενος.

Σὺν Κοδράτῳ Ἄνεκτον, καὶ σὺν τῷ Παύλῳ Κρήσκεντα, Κυπριανὸν τὸν θεῖον, καὶ Διονύσιον ὁμοῦ, εὐσεβοφρόνως μέλψωμεν, τοῖς ἄσμασι, πίστει ἐναθλήσαντας.

Θεοτοκίον

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος, τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λοχείαν, διερμηνεῦσαι Κόρη δύναται, Νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ, Λόγον Ἀγνὴ συνέλαβες, τὸν τὰ πάντα λόγῳ συστησάμενον.

Κάθισμα Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τῇ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν θανατώσας, τὸν ὑπερήφανον ἐχθρον Ἀθλοφόρε, τὸν διὰ ξίφους θάνατον ὑπέμεινας, ἅμα τοῖς συνάθλοις σου, τοῖς πανσόφοις Κοδρᾶτε, ὅθεν ἑορτάζομεν, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, ἀναβοῶντες, Μνήσθητε ἡμῶν, πρὸς τὸν Δεσπότην, ἀήττητοι Μάρτυρες.

Θεοτοκίον

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰ μὴ γὰρ σὺ προῖστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σὲ σαρκὶ τετοκυία, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρῶσα Χριστέ, Οἴμοι ποθεινότετε Ἰησοῦ! ἀνεβόα, πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμῶ σὲ μακρόθυμε.

Ὡδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας, Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου».

Τῆς σοφίας σου τῷ λόγῳ, τοὺς ἀσόφους κατήσχυνας, καὶ τὴν παραινέσει, τῶν θεοπειθῶν διδαγμάτων σου Μάρτυς Κοδρᾶτε ζωγήσας θεῖον, Ἄνεκτον, τῷ Δεσπότη σου, καρτερικὸν φέρεις Μάρτυρα.

Ἐκ σπαργάνων ὧ κειωθῆς, τῷ τὰ πάντα ποιήσαντι, ἐκ παιδὸς τελείου, φρόνημα ἀνδρὸς ἐπιδέδειξαι, καὶ τὴν σοφίαν ποθήσας, ὄλος γέγονας, καθαρώτατον, Μάρτυς Χριστοῦ ἐνδιαίτημα.

Ἡ ἐξάφωτος λυχνία, τῶν Μαρτύρων σου Κύριε, μυστικῶ ἐλαίω, ἐπαρδευομένη ἐμείωσε, πολυθείας τὴν νύκτα καὶ κατηύγασε, τοὺς κραυγάζοντας, Δόξα Χριστῆ τῆ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον

Ἡ ἅγια Θεοτόκος, ἦν οἰκῆσαι ἠδύοκησεν ὡς εὐώδη οἶκον, Λόγος τοῦ Πατρὸς Ὁμοούσιος, οὐ κατεφλέχθη τὴν μήτραν, οὐκ ᾠδίνησε, καὶ γὰρ τέτοκεν, Ἐμμανουὴλ τὸν Θεάνθρωπον.

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν φωτισμόν σου Κύριε, κατάπεμπον ἡμῖν, καὶ τῆς ἀχλύος ἡμᾶς τῶν πταισμάτων λύσον ἀγαθέ, τὴν σὴν εἰρήνην οὐρανόθεν δωρούμενος».

Τῷ φωτισμῷ τῆς γνώσεως, ἀγνοίας τὴν ἀχλύν, ἀποδιώκων Κυρίῳ προσάγεις, δῆμον Ἀθλητῶν σοφῆ Κοδρᾶτε, σὺν αὐτοῖς στεφανούμενος.

Ἀσκητικῶς τὸ πρότερον, νικήσας τῶν παθῶν, ἐπαναστάσεις τὸ δεύτερον, εἴλες κράτος δυσσεβῶν, Κοδρᾶτε Μάρτυς, ἐναθλήσας στερρότατα.

Ἀναστομοῦται ἄνικμος, ἡ πέτρα προχοαῖς, σεπτῶν αἱμάτων καὶ ρεῖθρον διαυγές, δίδωσι, πιστοὺς καθαγιαζόν, θεϊκαῖς ἐπινεύσεις.

Θεοτοκίον

Ὁ πλαστοουργήσας ἄχραντε, τὴν Εὐὰν ἐκ πλευρᾶς, σοῦ ἐκ νηδύος Ἁγνὴ πλαστοურγεῖται, σῶσαι τὸν Ἀδάμ δι' εὐσπλαγχνίαν, βουληθεὶς ὡς φιλόανθρωπος.

Ὦδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἴωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος, Ἐκ φθορᾶς μερύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων».

Ἐξάριθμος, Ἀθλοφόρων χορὸς ἡμῖν ἔλαμψεν, ὡς ἀστέρων, Ἐκκλησίας σεπτῷ στερεώματι, τοὺς πιστοὺς φωτίζων, καὶ τῆς πλάνης σκεδάζων σκοτόμαιναν.

Τὸ πέλαγος, τῶν βασάνων διήλθετε Μάρτυρες, ἀκυμάντως, καὶ τῆς ἄνω γαλήνης ἐτύχετε, τῶν πιστῶν λιμένες, γεγονότες καὶ πρέσβεις θερμότατοι.

Αἰνέσωμεν, σὺν Ἀνέκτῳ Κοδρᾶ τὸν τὸν ἔνδοξον, καὶ σὺν Παύλῳ, Κυπριανὸν Διονύσιον Κρήσκεντα, τῆς Χριστοῦ ἀμπέλου, τὰ καλὰ καὶ κατάκαρπα κλήματα.

Θεοτοκίον

Οὐράνωσας, γεωθεῖσαν τὴν φύσιν Πανάμωμε, τῶν ἀνθρώπων, καὶ φθαρεῖσαν αὐτὴν ἐθεούργησας, διὰ τοῦτο πάντες, ἀσιγήτοις φωναῖς σὲ δοξάζομεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον

Τῆ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀνέκτου, Παύλου, Διονυσίου, Κυπριανοῦ καὶ Κρήσκεντος.

Στίχοι

- Τῶν δυσσεβῶν τὴν πίστιν ὕβρεσι πλύνας
- Τμηθεὶς Κοδρᾶτε σῶν ἀφ' αἱμάτων πλύνη.
- Γνωστοῖς Ἄνεκτον σὺν δυσὶ κτείνει ξίφος,
- Οἷς οὐκ ἀνεκτὸν μὴ θανεῖν Θεοῦ χάριν.
- Ὅρων καταθνήσκοντα Κρήσκεντα ξίφει,
- Σπεύδει σὺν αὐτῷ Κυπριανὸς τεθνάναι.
- Ἀμφὶ δεκάτῃ Κοδρᾶτον ξίφος ἐγκατέπεφνε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Αναστασίας τῆς Πατρικίας.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μαρκιανὸς ξύλοις θλασθεὶς τελειοῦται.

Στίχοι

- Ἐθαύμασαν βροτοὶ σὲ θλασθέντα ξύλοις,
- Ἀμὴν λέγω σοί, Μαρκιανέ, καὶ νόες.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμὴν.

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ διασώσας ἐν πυρί, τοὺς Ἀβραμιαίους σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελῶν, οἷς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ».

Ἐντῷ πυρὶ τῶν αἰκισμῶν, ἄνωθεν δεχόμενοι δρόσον, ὑπομονῆς σὺν τοῖς Παισίν, οἱ γενναῖοι ἐκραύγαζον Μάρτυρες, Ὑπερύμνητε, Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τὴ ἐπομβρία τοῦ σεπτοῦ, αἵματος ὑμῶν Ἀθλοφόροι, πέτρα ἢ ἄνικμος τὸ πρὶν, ἀνεστόμωται ρεῖθρα προχέουσα, ἰαμάτων, τοῖς μέλουσιν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς μυροθήκη νοητὴ, μύρα ἰαμάτων Κοδρᾶτε, ἡ τῶν λειψάνων σου σορός, ἀναβλύζει παθῶν ἀπελαύνουσα, τὸ δυσῶδες καὶ φλέγουσα, τῶν δαιμόνων παρατάξεις θεία προνοία.

Θεοτοκίον

Εὐλογημένος ὁ καρπός, τῆς εὐλογημένης γαστρὸς σου, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, βροτῶν τε συστήματα, ὁ ἡμᾶς λυτρωσάμενος, τῆς κατάρως τῆς ἀρχαίας εὐλογητὸς εἶ.

Ὦδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύνα με, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς ἐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον».

Λαμπρυνθεὶς ταῖς τῶν ἄθλων λαμπρότησι, στεφηφόρος Κυρίῳ παρίστασαι, σὺν τοῖς συνάθλοις ἔνδοξε, ἀναμέλων Κοδρᾶτε, Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἀρετῶν τῷ φωτὶ καλλυνόμενος, ἐπὶ τέλει Μαρτύρων λαμπρότητα, κατεκληρώσω πάνσοφε, ἀναμέλων Κοδρᾶτε, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Προτειχίσματα Κόρινθος κέκτηται, τῶν Ἁγίων τε τίμια λείψανα, καὶ ἰατρεῖον ἄμισθον, τὸν ναόν, ἔνθα πίστει, πᾶς ὁ προστρέχων, ἀλγεινῶν καὶ παθῶν ἀπαλλάττεται.

Θεοτοκίον

Λυτρωθέντες ἀρὰς τῆς Προμήτορος, διὰ σοῦ τῆς Ἀγνῆς Θεομήτορος, εὐλογημένη Δέσποινα, εὐλογούμεν σε πίστει, καὶ μελωδοῦμεν, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὦδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν σὲ πάντες μεγαλύνομεν».

Ἰχώρες ἡμῖν μαρτυρικοὶ ἐκπέμπουσιν, εὐωδίαν πλήρη χάριτος, αἵματα τούτων ἰαμάτων, προχέουσι κρουνοὺς θείῳ Πνεύματι, καὶ πάθη τῶν ψυχῶν θεραπεύουσιν, οὓς ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Ὁραῖος στιγμάτων καλλοναῖς γενόμενος, τοῖς Ἀγγέλοις ἕξωμοίωσαι, αἵματι δὲ τῷ ἐκχυθέντι, Κοδρᾶτε ἐπιβάς ὡς ἐν ἄρματι, ἀνέπτῃς πρὸς τὰ ἄνω βασιλεία, γέρα τῶν πόνων κομισόμενος.

Σταλάζων τὸν θεῖον γλυκασμὸν ἐκ στόματος, Ἀθλοφόρων δῆμον ἔπεισας, Μάρτυς Κοδρᾶτε, συναθλεῖν σοὶ τόν, Ἄνεκτον καὶ Παῦλον καὶ Κρήσκεντα, Κυπριανόν τε καὶ σοφὸν Διονύσιον, οἷς συγχορεύεις ἀξιάγαστε.

Ἡμέραν ἐόρτιον ὑμῶν τὴν ἄθλησιν, Ἀθλοφόροι πάντες ἄγομεν, ταύτη γὰρ στέφος ἀφθαρσίας, ἀράμενοι

υιοὶ χρηματίζετε, φωτὸς τε καὶ ἡμέρας χορεύοντες, περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος.

Θεοτοκίον

Φανεῖσα τοῦ πάντων Ποιητοῦ λοχεύτρια, ὑπὲρ πάντα νοῦν πανάμωμε, τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ἐδείχθης καὶ τῶν ὅλων δεσπόζουσα Θεοτόκε πανύμνητε, ὅθεν Παρθένε σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας σὺν τῷ Μαρτυρικῷ,

Καὶ Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον. Αἱ μετάνοιαι, ἢ α' Ὁρα, ὡς σύνηθες καὶ Απόλυσις.